

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ІМЕНІ П. Л. ШУПИКА**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення вченої ради
НУОЗ України імені П. Л. Шупика
Протокол від 10.09.2025 № 7

Уведено в дію

Наказ НУОЗ України імені
П. Л. Шупика
від 11.09.2025 № 3586

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ СИМУЛЯЦІЙНОГО ТРЕНІНГУ
В НУОЗ УКРАЇНИ ІМЕНІ П. Л. ШУПИКА**

12.09.2025 № 12/101/400-44

ПОГОДЖЕНО

Постійна комісія вченої ради
НУОЗ України імені П. Л. Шупика
з правових питань та регламенту
діяльності
Протокол від 04.09.2025 № 5

ЗМІСТ

1. Загальні положення.....	3
2. Значення термінів, що вживаються в цьому Положенні.....	4
3. Основні вимоги до організації та проведення Симуляційного тренінгу.....	6
4. Персональний склад співробітників, що проводять Симуляційний тренінг.....	9
5. Господарська діяльність при проведенні Симуляційного тренінгу.....	10
6. Організація Симуляційного тренінгу.....	10
7. Контроль за проведенням Симуляційного тренінгу.....	10
8. Принципи етики, доброчесності, інклюзії та рівних можливосте при проведенні Симуляційного тренінгу.....	11
9. Прикінцеві положення.....	13

1. Загальні положення

Історично медична освіта значною мірою спиралася на модель стажування при якій студенти, лікарі-інтерни, резиденти, лікарі навчалися через безпосередній досвід роботи з пацієнтами під наглядом досвідчених викладачів. З розширенням медичних знань та появою на ринку медичних послуг різних типів симуляцій (стандартизованих пацієнтів, високоточних манекенів, середовища віртуальної реальності, гібридної симуляції тощо) стала очевидною потреба в стандартизованих, відтворюваних методах навчання – методах симуляційного навчання.

Навчання на основі симуляційного тренінгу стало невід'ємним компонентом сучасної медичної освіти. Такий підхід вищих навчальних закладів медичного напрямку дозволяє розвивати та вдосконалювати методику оволодіння практичними навичками базової допомоги при невідкладних станах до високоспеціалізованих навичок, значно підвищуючи готовність представників медичної спільноти до реальних клінічних ситуацій.

Переваги симуляційного навчання виходять за рамки набуття практичних навичок. Ключовими перевагами симуляційного тренінгу вважається стійке закріплення придбаних практичних навичок, зменшення клінічних помилок та можливість повторної практики без ризику для реальних пацієнтів. Наявність своєчасного зворотнього зв'язку та структурованого дебрифінгу додатково дозволяє закріпити результати навчання, роблячи симуляцію безцінним інструментом у медичній освіті.

Робота зі стандартизованими пацієнтами, тобто особами, які навчені послідовно та точно зображати реальних пацієнтів, дозволяє практикувати збір анамнезу, фізичний огляд та комунікативні навички в реалістичному, орієнтованому на пацієнта контексті. Тренінги за допомогою віртуальної реальності можуть покращити хірургічну ефективність та скоротити криву навчання для складних процедур. Гібридні симуляції поєднують різні методи симуляції для створення комплексних, реалістичних сценаріїв навчання (наприклад, поєднання стандартизованого пацієнта та манекена). Швидкий розвиток штучного інтелекту розкрив нові, практично безмежні можливості симуляційного тренінгу, пропонуючи абсолютно персоналізований підхід до кожного хто проходить курс навчання. Вже зараз актуальні вдосконалені програми віртуальної та доповненої реальності, що надають безпрецедентний доступ до складних клінічних сценаріїв та самих рідких клінічних сценаріїв.

З урахуванням цього, симуляційний тренінг на базі Національного університету охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика (далі – Університет) дозволяє забезпечити сучасний, інтегрований, міждисциплінарний освітній простір, що відповідає світовим стандартам організації системи охорони здоров'я та сприяє перманентному розвитку системи вищої медичної освіти в Україні.

Це положення регламентує організацію та проведення симуляційного тренінгу на до дипломному та післядипломному рівнях в Університеті.

Симуляційний тренінг є обов'язковою складовою компетентнісного

підходу до медичної освіти та має на меті забезпечення безпечного, контрольованого та стандартизованого середовища для практики клінічних навичок.

Положення розроблено відповідно до рекомендацій Society for Simulation in Healthcare (SSH, США), Association for Simulated Practice in Healthcare (ASPiH, Велика Британія) та Simulation Australasia (Австралія).

У Положенні обов'язково дотримуються основних вимог Закону України «Про освіту», Закону України «Про вищу освіту», Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», постанов Верховної Ради України, Указів Президента України, постанов Кабінету Міністрів України щодо освітньої галузі та галузі охорони здоров'я, Постанови Кабінету Міністрів України від 14 липня 2021 року № 725 «Про затвердження Положення про систему безперервного професійного розвитку працівників сфери охорони здоров'я»; Статуту Національного університету охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика, наказів Міністерства охорони здоров'я України та Міністерства освіти і науки України, інших нормативно-правових актів України з питань освіти та охорони здоров'я, наказів ректора що унормовують сферу діяльності, окреслену цим Положенням, рішень вченої ради.

Місія

Підготовка конкурентно-спроможних та компетентних фахівців шляхом реалізації навчальних програм, що включають відпрацювання практичних навичок, набуття клінічної компетентності, розвиток критичного мислення, професійного судження та командної взаємодії.

Візія

Симуляційний тренінг проводиться співробітниками Університету, з використанням сучасних інноваційних освітніх і медичних технологій для підвищення рівня компетентності практичної підготовки медичних фахівців, а також представників немедичних спеціальностей які здатні застосовувати придбані знання та навички у реальному житті та критичних ситуаціях.

Мета

Метою Симуляційного тренінгу є формування та вдосконалення професійних компетентностей та навичок командної роботи без ризику для реальних пацієнтів у здобувачів освіти та практикуючих фахівців у сфері охорони здоров'я в безпечному, контрольованому та стандартизованому освітньому середовищі.

2. Значення термінів, що вживаються в цьому Положенні

Медична симуляція - це методика, яка замінює або посилює реальний досвід керованим, що викликає або відтворює суттєві аспекти реального світу повністю інтерактивним чином, з використанням спеціалізованих технологій, симуляторів, віртуального середовища або акторів (стандартизованих пацієнтів) для навчання, оцінювання, дослідження, системної інтеграції та підвищення безпеки пацієнтів у сфері охорони здоров'я.

Симуляційний тренінг (СТ) чи тренінг з оволодіння практичними навичками – опанування учасниками заходу нових професійних знань та

навичок як з окремих розділів спеціальності, галузевих стандартів, так і з актуальних питань організації медичної, реабілітаційної, фармацевтичної допомоги, медичного обслуговування за відповідними напрямками. СТ - форма навчання, яка використовує реалістичне моделювання та імітацію клінічних ситуацій для відпрацювання певної клінічної та/або практичної навички та/або компетенції (вміння застосовувати навички в індивідуальній практиці) в умовах штучно створеного, наближеного до реальності професійного середовища для забезпечення максимальної безпеки пацієнтів і працівників сфери охорони здоров'я. Сучасний симуляційний тренінг є невід'ємною частиною безперервної медичної освіти, генеруючи досягнення, необхідні для оволодіння, удосконалення та спеціалізації практичних навичок щодо дій медичних фахівців, починаючи від простих до складних, заплутаних або важко відтворюваних клінічних сценаріїв. Під час проходження такого заходу безпосереднє відпрацювання практичних навичок або симуляційне відпрацювання передбачає навчальне навантаження на одного викладача не більше 6 - 8 учасників.

Тренер симуляційного навчання – це фахівець, який має відповідну підготовку в галузі симуляційної медицини, який підтверджений сертифікатом, необхідні компетентності для забезпечення підготовки і проведення симуляційного тренінгу, володіє методиками організації Симуляційного тренінгу та навичками роботи на мультимедійних ресурсах, муляжах, фантомах, тренажерах, манекенах тощо.

Внутрішній інструктор Симуляційного тренінгу – це працівник Університету, який має відповідну Симуляцію/підготовку в галузі симуляційної медицини, який підтверджений сертифікатом, та залучається до проведення тренінгів на постійній або періодичній основі.

Зовнішній інструктор Симуляційного тренінгу – це фахівець, який не є штатним працівником Університету, але має визнану кваліфікацію, досвід у відповідній клінічній або освітній сфері, який підтверджений сертифікатом та залучається до проведення симуляційного тренінгу, фахової школи або майстер-класів. Його участь спрямована на розширення професійного досвіду здобувачів освіти, залучення до міждисциплінарної взаємодії та передачу спеціалізованих практичних навичок.

Модератор Симуляційного тренінгу – це працівник Університету, який відповідає за координацію комунікації під час Симуляційного тренінгу, підтримання навчального середовища, забезпечення конструктивного обговорення та зворотного зв'язку між учасниками. Модератор слідкує за дотриманням регламенту, нейтральності дискусій та ефективністю взаємодії між учасниками.

Фасилітатор Симуляційного тренінгу – це співробітник Університету, який здійснює організацію роботи здобувачів освіти в групі, спрямовану на ефективне, але самостійне досягнення групою мети симуляційного навчання, має відповідний сертифікат. Фасилітатор допомагає учасникам навчання самостійно доходити до висновків, підтримує процес аналізу після симуляції (дебрифінгу), не нав'язуючи власної думки чи оцінок.

Стандартизований пацієнт (СП) - це особа, спеціально навчена і підготовлена до відтворення історії хвороби, фізичних симптомів, емоційного стану та поведінкових характеристик реального пацієнта у стандартизований та відтворюваний спосіб для цілей навчання, тренування та оцінювання медичних працівників. СП також можуть надавати зворотний зв'язок на основі своїх спостережень

Гібридний пацієнт – актор/тьютер/аніматор який реалістично відтворює стан, виходячи із певного клінічного сценарію, задіяний для визначення компетентностей студентами із застосуванням додаткових засобів симуляції (муляж, симулятор, «симуляційна накладка» та ін.) та має певні рольові стандарти в окремих частинах сценарію. Окремий вид гібридного пацієнта – клінічні відеореєстри на основі телемедичних технологій (синергетична модель, яка забезпечує кращу, більш економічно ефективну медичну допомогу в умовах військового стану та дистанційного навчання)».

Віртуальний пацієнт (ВП) - призначений для сприяння виробленню навичок, необхідних для прийняття клінічних рішень та обґрунтувань, що дає змогу користувачеві виконувати складні сценарії, в режимі реального часу в середовищі відділення реанімації та інтенсивної терапії, лікування хронічних захворювань, догоспітального догляду з наступними функціями; доступ до історії хвороби віртуального пацієнта; виконання фізичного обстеження; постановка диференційного діагнозу; прийняття рішення щодо призначення медичних аналізів; клінічного менеджменту; вирішення проблем, пов'язаних з несподіваними ситуаціями в режимі реального часу; отримання негайної оцінки ефективності відповідно до основних методичних рекомендацій і збереження аналітичних групових або індивідуальних даних за допомогою вбудованої системи управління навчанням. ВП - інтерактивна система моделювання, що базується на певних сценаріях, в яких використовують в основному лінійні та розгалужені клінічні кейси, що реалізуються у вигляді інтерактивної комп'ютерної програми, яка моделює клінічне мислення та дії лікаря на етапах обстеження пацієнта, встановленні діагнозу та процесу лікування.

3. Основні вимоги до організації та проведення Симуляційного тренінгу

3.1. Симуляційний тренінг є навчальним процесом, який проводиться співробітниками Університету, в очному режимі (офлайн). дистанційно в режимі реального часу (онлайн), чи у гібридній (змішаній) формі з метою підвищення якості компетентності підготовки медичних (немедичних) фахівців шляхом використання сучасних симуляційних технологій та для забезпечення якісної та безпечної платформи для особистого й професійного розвитку.

3.2. Організаційна структура для проведення Симуляційного тренінгу формується відповідно до завдань, обсягу навчального процесу, кадрового та матеріального забезпечення.

3.3. Кадрове та матеріальне забезпечення для проведення Симуляційного тренінгу може змінюватися відповідно до потреб Університету, кількості

здобувачів освіти, інноваційних тенденцій у сфері симуляційної медицини та наявності матеріально-технічного ресурсу.

3.4. Симуляційний тренінг функціонує як постійно діюча навчальна платформа на базі Університету і за потреби Симуляційні тренінги можуть проводитися в розширеному режимі, зокрема під час екзаменаційних сесій, симуляційних конференцій або міжуніверситетських заходів.

3.5. Основні завдання Симуляційного тренінгу:

- розробка, апробація та впровадження у освітній процес клінічних сценаріїв симуляційного навчання з урахуванням стандартів клінічних настанов, уніфікованих клінічних протоколів МОЗ, міжнародних протоколів діагностики та лікування;
- набуття певних компетенцій, що відображені у робочих програмах дисциплін та силабусах для здобувачів освіти різного рівня та в рамках безперервного професійного розвитку (БПР);
- забезпечення індивідуальної освітньої траєкторії професійного розвитку медичних працівників шляхом оновлення та закріплення практичних умінь і сучасних клінічних підходів
- набуття та відпрацювання практичних навичок відповідно до уніфікованих клінічних протоколів та стандартів МОЗ України;
- організація навчальних заходів для внутрішніх та зовнішніх інструкторів, тренерів, викладачів з метою підвищення кваліфікації персоналу;
- підготовка до організації та проведення об'єктивного структурованого клінічного (практичного) іспиту (ОСКІ/ОСПІ);
- формування комунікаційних та командних компетентностей, включно з навичками міждисциплінарної взаємодії та ефективної роботи у стресових умовах;
- розвиток у здобувачів освіти/слухачів критичного клінічного мислення, забезпечення міждисциплінарної взаємодії в умовах командної роботи;
- підвищення рівня безпеки пацієнтів через відпрацювання алгоритмів дій у симульованих сценаріях без ризику для здоров'я людини.

Результати діяльності:

- підтвердження професійного рівня викладачів;
- підвищення якості освітнього процесу;
- створення культури викладацької відповідальності та доброчесності.

Матеріально-технічна база:

- мультимедійні ресурси, муляжі, фантоми, тренажери, манекени (low-to high-fidelity), VR/AR технології;
- симуляційні кімнати;
- кімнати для спостереження та дебрифінгу;
- стандартизовані, гібридні або віртуальні пацієнти.

Кожен симуляційний тренінг має відповідати наступним критеріям:

- сценарій або практична навичка базується на реальній клінічній практиці;
- включає вступ, активну фазу (симуляцію) та дебрифінг;
- оцінка ефективності проводиться за встановленими індикаторами.

Кожен тренінг має складатися з трьох обов'язкових фаз:

Брифінг:

- Ознайомлення учасників з цілями, обладнанням, правилами взаємодії;
- Встановлення психологічної безпеки (safe learning environment).

Симуляційна сесія:

- Розігрування клінічного сценарію відповідно до навчальних результатів;
- Забезпечення реалістичності (фізична, концептуальна, емоційна).

Дебрифінг:

- Структурований розбір сесії;
- Акцент на самоаналіз, командну взаємодію, клінічні помилки.

3.6. Вимоги до симуляційних сценаріїв:

3.6.1. Сценарії повинні бути узгоджені з освітньою програмою і створені інтердисциплінарною командою.

3.6.2. Обов'язкові компоненти сценарію:

- Назва та автор(-и);
- Очікувані результати навчання;
- Стартові умови;
- Послідовність подій;
- Протоколи втручань;
- Варіанти розвитку ситуації;
- Критерії завершення сценарію;
- Чек-лист або рейтингова шкала.

3.5. Вимоги до учасників.

3.5.1. Учасники зобов'язані:

- Дотримуватися принципів конфіденційності щодо дій інших учасників;
- Поважати навчальний процес та принципи професійної взаємодії;
- Проходити рефлексивне самооцінювання після тренінгу.

Усі учасники тренінгу повинні отримати інструктаж з безпечної поведінки у симуляційному середовищі.

3.7. Оцінювання результатів симуляційного тренінгу

3.7.1. Можуть використовуватись наступні методики:

- **Формувальне оцінювання** — в процесі тренінгу;
- **Підсумкове оцінювання** — з використанням чек-листів, глобальних рейтингів;
- **Оцінювання ефективності де брифінгу.**

3.7.2. *Критерії успішного проходження симуляційного тренінгу:*

- Учасник вважається таким, що успішно пройшов симуляційний тренінг, якщо продемонстрував **не менше ніж 70 % правильних дій, позначених як "виконано"** за відповідним чек-листом або рейтинговою шкалою.
- Такі учасники отримують **сертифікат про проходження симуляційного тренінгу.**
- Учасники, які не досягли порогу в 70 %, отримують **сертифікат участі** без зазначення успішного завершення.

Критерії оцінювання повинні бути заздалегідь відомі учасникам та адаптовані до рівня складності програми (додипломна/післядипломна освіта, клінічна спеціальність тощо).

4. Персональний склад співробітників, що проводять Симуляційний тренінг

4.1. Чисельність співробітників, що проводять Симуляційний тренінг встановлюється та затверджується директором Навчально-наукового інституту інноваційних медичних та освітніх технологій імені Андрія Ткаченка (далі – Інституту).

4.2. Персональний склад співробітників, що здійснюють організацію, проведення та оцінювання Симуляційного тренінгу формується з урахуванням обсягів навчального навантаження, кількості здобувачів освіти/слухачів, напрямів симуляційного забезпечення та затверджується директором Інституту за погодженням Ректора Університету, юридичного відділу та відділу кадрів Університету.

4.3. До персонального складу співробітників, що здійснюють підготовку, проведення та оцінювання Симуляційного тренінгу можуть входити такі основні категорії працівників:

- Тренер симуляційного навчання;
- Інструктор симуляційного навчання;
- Модератор симуляційного тренінгу;
- Технічні спеціалісти — забезпечують функціонування обладнання, комп'ютерної техніки, VR/AR-платформ, здійснюють профілактичне обслуговування та усунення технічних несправностей, відповідають за запис занять, обробку відеоматеріалів, моніторинг дотримання стандартів навчального процесу.
- Адміністративно-допоміжний персонал — особи, які забезпечують побутову та логістичну складову функціонування Симуляційного тренінгу.

4.4. Типові кваліфікаційні вимоги до співробітників, що проводять Симуляційний тренінг:

- наявність вищої освіти відповідного профілю;
- досвід практичної або освітньої діяльності не менше 2 років (для тренера та інструкторів);
- проходження внутрішнього або зовнішнього курсу з симуляційного навчання (для всіх викладачів, що проводять Симуляційний тренінг);
- володіння інструментами мультимедійної презентації, e-learning платформ, базовими навичками роботи з медичною технікою та програмами аналізу даних.

4.5. Функціональні обов'язки співробітників, що проводять Симуляційний тренінг визначаються у посадових інструкціях, затверджених відповідно до вимог чинного законодавства України та Статуту Університету.

4.6. Для забезпечення гнучкої організації освітнього процесу допускається введення тимчасових або погодинних ставок (за договорами цивільно-

правового характеру) для залучення зовнішніх фахівців.

4.7. У разі зміни обсягів діяльності при проведенні Симуляційного тренінгу, запровадження нових напрямів симуляційного навчання або модернізації технічної бази, керівництво Інституту може ініціювати зміну або доповнення штатного розпису.

5. Господарська діяльність при проведенні Симуляційного тренінгу

5.1. Господарська діяльність при підготовці та проведенні Симуляційного тренінгу здійснюється у межах чинного законодавства України, відповідно до Статуту Університету, нормативних документів Міністерства освіти і науки та Міністерства охорони здоров'я України.

5.2. Приміщення, обладнання, інвентар та інше майно, яке використовується при проведенні Симуляційного тренінгу, належать Університету. Питання про надання майна Інституту у спільне користування чи оренду іншим юридичним чи фізичним особам вирішується Ректором Університету.

6. Організація Симуляційного тренінгу

6.1. Симуляційне навчання планується за календарно-тематичним графіком.

6.2. Реєстрація учасників здійснюється онлайн або через навчальні підрозділи.

6.3. Всі тренінги повинні включати дебрифінг, що є ключовим компонентом навчання.

6.4. У разі проходження дистанційного навчання не в режимі реального часу участь у Симуляційному тренінгу підтверджується фактом підключення/реєстрації здобувача освіти на онлайн-платформі та сертифікатом про проходження дистанційного навчання.

7. Контроль за проведенням Симуляційного тренінгу

7.1. Контроль за проведенням Симуляційного тренінгу здійснює директор Інституту

7.2. Кількісну оцінку результативності проведення Симуляційного тренінгу розраховують як відсоток проведених Симуляційних тренінгів до загальної кількості запланованих за звітний період або з розрахунку на кожного співробітника, які приймають участь у підготовці та проведенні Симуляційного тренінгу.

7.3. Показники для розрахунку результативності (ефективності) у проведенні Симуляційного тренінгу визначаються (переглядаються) Директором Інституту з урахуванням показників Інституту у цілому на початку звітної періоду.

7.4. Оцінку результативності (ефективності) у проведенні Симуляційного

тренінгу здійснює директор Інституту та Вчена рада Інституту. За результатами оцінки результативності (ефективності) формується відповідний розділ «Симуляцій тренінг» у річному звіті Інституту.

7.5. Аналіз показників результативності (ефективності) при проведенні Симуляційного тренінгу відбувається у встановлений термін. Висновки доводяться до відома працівників Інституту.

7.6. Моніторинг якості:

- щорічний внутрішній аудит;
- зворотний зв'язок від учасників;
- перегляд відеозаписів тренінгів.

8. Принципи етики, доброчесності, інклюзії та рівних можливосте при проведенні Симуляційного тренінгу

8.1. Нульова толерантність до корупції та академічної недоброчесності.

8.1.1 При проведенні Симуляційного тренінгу необхідно дотримуватися політики нульової толерантності до корупційних проявів, включаючи хабарництво, фаворитизм, підкуп, зловживання владою та будь-які інші форми неетичної поведінки, відповідно до Закону України «Про запобігання корупції».

8.1.2 Академічна доброчесність є базовою цінністю освітнього процесу, що ґрунтується на принципах, викладених у Законі України «Про освіту», Закону України «Про вищу освіту», листах МОН України від 22.04.2025 № 1/8061-25 «Про запровадження Методичних рекомендацій щодо застосування інструментів та механізмів для трансформації різних сфер функціонування закладів вищої освіти на засадах прозорості та доброчесності», від 23.10.2015 № 1/9-650 «Щодо рекомендацій з академічної доброчесності для закладів вищої освіти», Методичних рекомендацій для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності, Розширений глосарій термінів та понять ст. 42 «Академічна доброчесність» Закону України «Про освіту (від 5 вересня 2017 р.), листів МОН України від 15.08.2018 «1/11-8681 «Рекомендації щодо запобігання академічному плагіату та його виявлення в наукових роботах», від 20.05.2020 № 1/9-263 «До питання уникнення проблем і помилок у практиках забезпечення академічної доброчесності», від 11.06.2020 № 1/9-318 «Про планування дисертацій». Рекомендації для закладів вищої освіти щодо розробки та впровадження університетської системи забезпечення академічної доброчесності НАЗЯВО: Академічна доброчесність, РЕКОМЕНДАЦІЇ Комітету з питань етики щодо припинення (обмеження) використання джерел інформації держави-агресора в наукових публікаціях, Кодекс академічної доброчесності НУОЗ України імені П. Л. Шупика, Положення про дотримання академічної доброчесності в НУОЗ України імені П. Л. Шупика, Порядок перевірки текстових документів (рукописів дисертацій, авторефератів, звітів за науково-дослідними роботами, наукових публікацій, навчальної літератури, навчально-методичних видань та засобів навчання) на наявність академічного плагіату у НУОЗ України імені П. Л. Шупика, Положення про комісію з етики та академічної доброчесності НУОЗ України імені П. Л. Шупика.

8.1.3. Порухення принципів доброчесності та корупційні дії тягнуть за собою дисциплінарну відповідальність відповідно до чинного законодавства України та локальних нормативно-правових актів Університету.

8.2. Протидія булінгу, мобінгу, аб'юзу.

8.2.1. При проведенні Симуляційного тренінгу Інститут гарантує безпечне освітнє та робоче середовище, вільне від психологічного, фізичного або сексуального насильства, цькування, дискримінації або тиску, згідно Закону України «Про освіту», Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» та Кримінальним кодексом України.

8.2.2. Усі форми булінгу, мобінгу, аб'юзивної поведінки, в тому числі з боку викладачів, адміністрації або здобувачів освіти, є неприпустимими та тягнуть за собою відповідальність.

8.2.3. Кожен учасник освітнього процесу має право на конфіденційне звернення з відповідною скаргою та захист від репресій, що гарантується Законом України «Про звернення громадян».

8.3. Гендерна рівність та толерантність.

8.3.1. При проведенні Симуляційного тренінгу визнається та підтримується гендерна рівність у доступі до освіти, наукової діяльності, участі в адміністративному управлінні та академічних можливостях, відповідно до Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», тощо.

8.3.2. Здійснюється недискримінаційна політика щодо всіх осіб незалежно від статі, гендерної ідентичності, сексуальної орієнтації, етнічного походження, віку, мови, релігійних переконань або соціального статусу, яка визначена ст. 24 Конституції України та Законом України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні».

8.3.3. Забезпечується толерантне ставлення до трансгендерних осіб, гарантується право на ідентичність, самовираження та безпеку в освітньому середовищі, що відповідає принципам Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

8.4. Інклюзивна освіта

8.4.1. При проведенні Симуляційного тренінгу забезпечується інклюзивний доступ до освітніх програм для осіб з інвалідністю або особливими освітніми потребами із дотриманням норм Закону України «Про освіту» (ст. 19 — інклюзивне навчання) та Закону України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні».

8.4.2. Освітній простір адаптується до потреб таких осіб шляхом:

- облаштування архітектурної доступності;
- використання альтернативних форматів навчання (аудіо, візуальні, цифрові);
- надання підтримки з боку тьюторів, психологів, консультантів.

8.4.3. Викладачі та адміністрація проходять підготовку з питань інклюзії та універсального дизайну в освіті, що здійснюється на основі Національної стратегії зі створення без бар'єрного простору в Україні до 2030 року.

9. Прикінцеві положення

9.1. Це Положення затверджується вченою радою НУОЗ України імені П. Л. Шупика та вводиться в дію наказом ректора.

9.2. Зміни та доповнення до цього Положення вносяться шляхом затвердження Положення в новій редакції.

9.3. Після затвердження Положення у новій редакції попереднє Положення втрачає юридичну силу.

**Директор Навчально-наукового
інституту інноваційних медичних
та освітніх технологій імені Андрія
Ткаченка**

Дмитро КОНЬКОВ

ПОГОДЖЕНО:

**Проректор з науково-педагогічної
роботи та міжнародного співробітництва**

Олег ШЕВЧЕНКО

Начальник відділу кадрів

Віталій МЕДВЕДЕНКО

**Провідний юрисконсульт
юридичного відділу**

Дмитро АНДРЮХІН